

Sygn. akt: III C 1245/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Dunaj

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 1.551,43 zł (tysiąc pięćset pięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III 1245/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2015 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 5 lutego 2014 roku powód M. R. zażądał zasądzenia od pozwanej (...) Spółki akcyjnej V. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 2.000 złotych wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że dnia 10 stycznia 2012 roku doszło do kradzieży samochodu A. (...) o nr rej. (...) stanowiącego jego własność. Poszkodowany legitymował się umową ubezpieczenia autocasco zawartą z pozwanym, wobec czego pozwany ponosi odpowiedzialność za powstałą szkodę. Podniósł, że wartość pojazdu w chwili kradzieży wynosiła 49.100 złotych, przy czym pozwany zlikwidował szkodę w wysokości 45.600 złotych. Podniósł, że za sporządzenie prywatnej ekspertyzy co do wartości pojazdu zapłacił 369 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 15 maja 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powoda 2.000 złotych z odsetkami i kosztami procesu wskazanymi w tym nakazie zapłaty.

Powyzszemu nakazowi zapłaty pozwana sprzeciwiła się, zaskarżając go w całości, co doprowadziło do utratę jego mocy. W sprzeciwie zażądała oddalenia powództwa w całości i podniosła, że szkoda powoda, powstała w wyniku kradzieży pojazdu wyniosła 45.600 złotych i taką kwotę pozwany zapłacił na jego rzecz.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. R. zawarł z pozwaną (...) Spółki akcyjnej V. (...) w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) w okresie od 9 grudnia 2011 roku do dnia 8 grudnia 2012 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- polisa, k. 12;
- ogólne warunki ubezpieczenia, k. 13-28;

Między 9 a 10 stycznia 2012 roku w R. doszło do kradzieży z włamaniem spornego samochodu. W chwili tego zdarzenia pojazd ten przedstawiał wartość 48.800 złotych. Dnia 12 stycznia 2012 roku powód zgłosił pozwanemu szkodę.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- oświadczenie powoda, k. 29-30;
- pismo KPP w W., k. 31;
- opinia biegłego, k. 124-131;
- wyjaśnienia biegłego, k. 162-163;
- protokół zgłoszenia szkody, w aktach likwidacji szkody;

Pozwany ustalił wartość spornego pojazdu na kwotę 44.200 złotych i wypłacił powodowi odszkodowanie w tej wysokości.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- wycena, k. 32-35;
- pismo z dnia 25.04.2012 r., k. 36;

Powód nie zgodził się z ustaleniem wartości pojazdu i zlecił J. L. sporządzenie ekspertyzy. W ekspertyzie tej rzeczoznawca wskazał, że pojazd w chwili kradzieży przedstawiał wartość 49.100 złotych. Za sporządzenie ekspertyzy powód zapłacił 369 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- opinia, k. 38-39;
- faktura VAT, k. 40;

Pismem z dnia 22 sierpnia 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 5.269 złotych tytułem pełnego odszkodowania.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 22.08.2012 r., k. 41-42;
- pełnomocnictwo, k. 37;

Pismem z dnia 20 grudnia 2012 roku pozwany przyznał powodowi dopłatę do odszkodowania w wysokości 1.400 złotych i kwotę taką mu wypłacił.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 20.12.2012 r., k. 43-45;
- pismo z dnia 24.12.2012 r., k. 46;

Pismem z dnia 18 lutego 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.869 złotych tytułem pełnego odszkodowania. Pozwany odmówił zapłaty.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 18.02.2013 r., k. 48;
- pismo z dnia 26.03.2013 r., k. 49;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 805 § 1 i 2 pkt 2) k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powód winien był wykazać, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, a także to, że nastąpił wypadek, który ze strony pozwanego rodził obowiązek zapłaty na jego rzecz odszkodowania, a także wysokość szkody.

W ocenie sądu powód okoliczności tece wykazał w całości.

Bezsporne było to, że powoda łączyła z pozwaną umowa ubezpieczenia auto-casco pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) w okresie od 9 grudnia 2011 roku do dnia 8 grudnia 2012 roku. Nadto okoliczność ta wynika z polisy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. Z § 5 ogólnych warunków ubezpieczenia wynika, że ubezpieczenie to obejmowało szkody będące następstwem uszkodzenia, zniszczenia albo utraty: pojazdu, trwale zamontowanych części pojazdu i jego wyposażenia. Poza sporem pozostawało także to, że między 9 a 10 stycznia 2012 roku doszło do utraty pojazdu w wyniku kradzieży z włamaniem.

Z dowodu z opinii biegłego wynikało, że w chwili kradzieży spornego pojazdu, przedstawiał on wartość 48.800 złotych. Wprawdzie pozwana kwestionowała opinię w zakresie nieuwzględnienia przez biegłego korekty za sprowadzenie pojazdu zza granicy oraz ujęciu w wycenie elementów wyposażenia, które w jej ocenie nie znajdowały się w spornym pojeździe, jednak wątpliwości te biegły wyjaśnił podczas rozprawy dnia 12 października 2015 roku. Sąd uznał wyjaśnienia te za logiczne. Biegły wskazał, że po przystąpieniu do Strefy Schengen, korekta ta straciła na znaczeniu wobec istnienia wspólnego systemu informacji. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że pojazd ten został sprowadzony spoza Strefy Schengen. Z opinii biegłego wynikało także, że w wyposażeniu pojazdu znajdował się komputer pokładowy FIS. Z przedstawionego przez biegłego dokumentu serwisowego wynikało także, że pojazd był zaopatrzony w radio (...).

Powód wykazał również, że poniósł wydatek w postaci zapłaty za przeprowadzenie ekspertyzy przez rzeczoznawcę w wysokości 369 złotych. Z żadnego dowodu nie wynika, by powód dysponował wiedzą fachową, pozwalającą na ocenę prawidłowości sporządzonego przez pozwanego kosztorysu. Ponadto, jak się okazało, koszt przywrócenia pojazdu do stanu pierwotnego był wyższy niż wskazywał pozwany. W takim stanie rzeczy powierzenie biegłemu sporządzenie ekspertyzy należało uznać za zasadne, a zatem wartość odszkodowania winna być powiększona o wydatki

na sporządzenie ekspertyzy. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy nie była kwestionowana, a nadto wynika z przedstawionego przez powoda paragonu, którego pozwany nie kwestionował. W takim stanie rzeczy łączna wysokość roszczenia powoda wyniosła 3.569 złotych, z czego powód żądał kwoty 2.000 złotych.

Mając na uwadze powyższego okoliczności powództwo należało uwzględnić, zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.000 złotych, o czym sąd orzekł jak w pkt I sentencji. O roszczeniu odsetkowym orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Bezsporne było to, że powód zawiadomił pozwaną o wypadku dnia 12 stycznia 2012 roku. W takim stanie rzeczy pozwana winna była spełnić swoje świadczenie do 10 lutego 2012 roku. Wobec tego roszczenie odsetkowe za okres od 27 lutego 2012 roku było w pełni zasadne.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez powoda koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 30 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 złotych, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 904,43 złotych. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt II sentencji.